

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 1431
Warszawa, 14 lipca 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Kamilę Gasiuk-Pihowicz.

(-) Joanna Augustynowska; (-) Adam Cyrański; (-) Barbara Dolniak; (-) Grzegorz Furgo; (-) Kamila Gasiuk-Pihowicz; (-) Marta Golbik; (-) Paulina Hennig-Kloska; (-) Michał Jaros; (-) Paweł Kobyliński; (-) Ewa Lieder; (-) Radosław Lubczyk; (-) Katarzyna Lubnauer; (-) Jerzy Meysztowicz; (-) Piotr Misiło; (-) Mirosław Pampuch; (-) Ryszard Petru; (-) Monika Rosa; (-) Marek Ruciński; (-) Joanna Scheuring-Wielgus; (-) Joanna Schmidt; (-) Michał Stasiński; (-) Mirosław Suchoń; (-) Adam Szłapka; (-) Krzysztof Truskołaski; (-) Kornelia Wróblewska; (-) Witold Zembaczyński.

USTAWA

z dnia 2016 r.

o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216 poz. 1584, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym są jawne, także co do imienia i nazwiska, z wyjątkiem danych adresowych, informacji o miejscu położenia nieruchomości, a także informacji umożliwiających identyfikację ruchomości osoby składającej oświadczenie o stanie majątkowym.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jawne informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 1240).”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 223 poz. 1458, z 2009 r. Nr 178 poz. 1375, z 2010 r. Nr 182 poz. 1228 oraz z 2015 r. poz. 1635.

UZASADNIENIE

W aktualnym stanie prawnym kwestie związane ze składaniem oświadczeń majątkowych przez osoby wykonujące funkcje publiczne są uregulowane w ustawie z dnia 21 sierpnia 2002 r. - o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. 1997 Nr 106 poz. 679)

1. Potrzeba i cel wydania ustawy

Celem proponowanej regulacji jest przede wszystkim:

- 1) umożliwienie społeczeństwu sprawowania odpowiedniej kontroli społecznej nad organami państwowymi,
- 2) zwiększenie wiarygodności osób sprawujących funkcje publiczne,
- 3) zwiększenie zaufania wobec osób sprawujących funkcje publiczne,
- 4) zrównanie pozycji i obowiązków nałożonych na odpowiednie organy administracji publicznej,
- 5) doprecyzowanie i ujednoczenie obowiązków nałożonych na organy publiczne,

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana oraz różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Kwestia składania oświadczeń o stanie majątkowym od lat wzbudza za każdym razem wiele kontrowersji. Problematyczna jest ich treść, a także obowiązek złożenia oświadczenia oraz publikacja informacji zawartych w oświadczeniu. Obecna regulacja precyzyjnie określa zasady dotyczące składania oświadczeń majątkowych. Przewiduje, iż obowiązek złożenia oświadczenia o stanie majątkowym spoczywa na osobach zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w rozumieniu przepisów o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, na sędziach Trybunału Konstytucyjnego oraz na innych osobach wymienionych w art. 2 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. Oświadczenie takie, zgodnie z art. 10 ust. 3 objęte jest klauzulą tajności „zastrzeżone”, przez co jego treść jest dostępna jedynie dla organów kontrolnych. Informacje zawarte w oświadczeniu mogą być ujawnione jedynie w przypadku wyrażenia pisemnej zgody przez podmiot składający oświadczenie. Regulacja ta, paradoksalnie, budzi najwięcej wątpliwości i jest podstawą sporów.

Brak bezwzględnego obowiązku publikacji niekorzystnie wpływa na zaufanie społeczeństwa wobec osób pełniących funkcje publiczne. Osoby te, będące niejednokrotnie przedstawicielami całego Narodu odpowiedzialnymi za swoje działania przed społeczeństwem, nie mogą zostać przez to społeczeństwo skontrolowani w tak drażliwym temacie, jakim są finanse i sprawy majątkowe.

Spółeczeństwo nie posiada w tym momencie stosownych narzędzi by móc sprawować kontrolę nad osobami, które są ich przedstawicielami. Naród, jako jedyny suweren, winien dysponować nieskrępowaną kontrolą nad wybranymi przez siebie, w sposób pośredni oraz bezpośredni, organami. Zasada prawa do informacji jest bowiem podstawową zasadą państwa prawa.

Przyjęło się, iż w celu kontroli, uwiarygodnienia i zwiększenia zaufania do osób sprawujących funkcje publiczne zobowiązuje się je do składania osobistych oświadczeń o stanie majątku. Na podstawie ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne złożenie stosownego oświadczenia nie ma w zasadzie żadnego znaczenia dla społeczeństwa, które powierza swoje sprawy funkcjonariuszom publicznym. Złożone oświadczenia kierowane są jedynie do stosownych organów kontrolnych i po odpowiedniej weryfikacji znikają w urzędowych archiwach. Bez konieczności publikacji i udostępnienia treści oświadczeń pozostają one jedynie spełnieniem wymogu formalno – technicznego, zamiast umożliwieniem sprawowania funkcji kontrolnej przez społeczeństwo. Dobrowolność ujawnienia treści oświadczenia nie rozwiązuje tego problemu, a nawet go zaostrza, gdyż o zaufaniu lub jego braku świadczy jedynie decyzja osoby składającej oświadczenie, a wręcz paradoksalnie można uznać, że odmowa publikacji działa jedynie na niekorzyść tej osoby.

Kontrowersyjną sprawą jest fakt, iż na podstawie innych ustaw zobligowani do ujawnienia swoich oświadczeń są m.in. przedstawiciele samorządu terytorialnego, dyrektorzy szkół, przedszkoli, a już niedługo również prokuratorzy i sędziowie sądów powszechnych, bowiem projektowana jest ustawa nakładająca na nich ten obowiązek. Jest to istotne naruszenie zasady równości. Rażąco niesprawiedliwe jest zmuszanie do ujawnienia swoich oświadczeń o stanie majątkowym pewnych osób, a innym pozostawiać wybór co do ich publikacji. Istotnym spostrzeżeniem jest również to, jak różne pozycje zajmują podmioty, których dotyczą owe obowiązki. Zdumiewającym jest, iż osobiste sprawy majątkowe muszą wyjawiać osoby znajdujące się na najniższym szczeblu struktur administracji państwowej,

podczas gdy najistotniejsze osoby, zajmujące w strukturach państwowych najważniejsze i najbardziej odpowiedzialne pozycje, nie muszą w żaden sposób przyznawać się przed społeczeństwem o stanie swojego dobytku.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne i źródła finansowania

Zaproponowana zmiana art. 10 ust. 3 ma na celu zniwelowania powyższych różnic. W tej sprawie możliwe były dwa rozwiązania: zniesienie obowiązku ujawnienia treści oświadczeń wobec wszystkich osób zobowiązanych do ich złożenia lub nałożenie go odpowiednio na wszystkich. Należy przyznać, iż publikacja oświadczeń majątkowych spełnia szczególnie doniosłe społecznie cele, dzięki którym społeczeństwo może zapoznać się ze stanem majątkowym swoich przedstawicieli w strukturach państwowych. Koniecznym jest wobec tego, by nie znosić obowiązku publikacji oświadczeń majątkowych, a wręcz obciążyć nim wszystkich bez wyjątku. W przypadku takiej regulacji nikt nie będzie mógł się chować za filarem klauzuli tajności i powszechną obecnie „ochroną własnej prywatności”. Osoby pełniące funkcje publiczne godzą się na to, iż zajmując odpowiednie stanowisko wyrzekają się część swej prywatności aby godnie służyć państwu i obywatelom, a elementem prywatności, który szczególnie wpływa na wiarygodność i zaufanie ze strony obywateli jest właśnie uczciwość w kwestiach finansowych. Wprowadzenie jawności treści oświadczenia majątkowego pozwoli również na weryfikację, czy osoba składająca oświadczenie majątkowe podała pełne dane dotyczące stanu majątkowego, czy też zataiła w tym zakresie prawdę lub złożyła oświadczenie niezgodne ze stanem faktycznym. Dzięki temu społeczeństwo będzie mogło osobiście kontrolować i pilnować swoich przedstawicieli, upewniać się, iż dla osób pełniących istotne państwowe funkcje najważniejsza jest służba państwu a nie własny dorobek.

4. Źródła finansowania, jeżeli projekt niesie obciążenia dla budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nie rodzi skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

5. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Projekt ustawy nie przewiduje wydania aktów wykonawczych.

6. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Przedkładany projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 4 sierpnia 2016 r.

BAS-WAPEiM-1589/16

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektowanej regulacji

Projekt zmierza do zmiany ust. 3 oraz dodania ust. 3a w art. 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584, ze zmianami; dalej: ustawa). Wnioskodawcy zmierzają do zastąpienia obowiązującej reguły, w myśl której informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności "zastrzeżone", regułą jawności tych informacji. Zakres zastosowania tej reguły nie obejmowałby, zgodnie z projektem, danych adresowych, informacji o miejscu położenia nieruchomości oraz informacji umożliwiających identyfikację ruchomości osoby składającej oświadczenie. Niezmieniony pozostawałby zakres osób obowiązanych do składania oświadczeń o stanie majątkowym – obejmowałby on zatem osoby określone w art. 1, art. 2 pkt 1-5 i 7-11 oraz art. 10 ust. 2 ustawy. Postulowana przez wnioskodawców reguła jawności dotyczyłaby wszystkich tych osób (zmiana art. 10 ust. 3 ustawy).

Projekt zakłada także wprowadzenie obowiązku udostępniania jawnych informacji, zawartych w oświadczeniach o stanie majątkowym, w Biuletynie Informacji Publicznej (dalej: BIP). Reguła ta odnosiłaby się do wszystkich oświadczeń składanych zgodnie z ustawą (projektowany art. 10 ust. 3a ustawy).

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ocena zgodności projektu z prawem UE powinna uwzględniać:

- art. 16 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), przyznający każdej osobie prawo do ochrony danych osobowych jej dotyczących. Przepis ten ustanawia zasadę prawa UE ochrony danych osobowych, mającą ogólne zastosowanie, czyli dotyczącą przetwarzania danych w sektorze prywatnym i publicznym. Artykuł 16 ust. 1 TfUE wskazuje na potrzebę ochrony danych osobowych nie tylko w odniesieniu do przetwarzania ich przez instytucje UE, ale również w odniesieniu do przetwarzania ich przez państwa członkowskie. Art. 16 ust. 1 TfUE ma status normy bezpośrednio skutecznej, stając się podstawą uprawnień osób fizycznych w zakresie ochrony ich danych osobowych¹.
- art. 8 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (dalej: KPPUE), przyznający każdej osobie prawo do ochrony danych osobowych jej dotyczących. Dane te muszą być przetwarzane rzetelnie w określonych celach i za zgodą osoby zainteresowanej lub na innej uzasadnionej podstawie przewidzianej ustawą (art. 8 ust. 2 KPPUE).
- dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281 z 23.11.1995, s. 31, oraz Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, s. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 13, t. 15, s. 355, oraz rozdz. 1, t. 4, s. 447; dalej: dyrektywa). Dyrektywa ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych w całości lub w części w sposób zautomatyzowany oraz innego przetwarzania danych osobowych, stanowiących część zbioru danych lub mających stanowić część zbioru danych (art. 3 ust. 1 dyrektywy). Dyrektywa zostaje uchylona ze skutkiem od 25 maja 2018 r.
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, s. 1; dalej: rozporządzenie). Rozporządzenie to będzie miało zastosowanie od 25 maja 2018 r. i uchyli dyrektywę 95/46.

3. Analiza projektu ustawy pod kątem prawa Unii Europejskiej

3.1 Prawo do ochrony danych osobowych należy do katalogu podstawowych uprawnień gwarantowanych przez prawo UE, co znajduje wyraz przede wszystkim w art. 16 TfUE, a także w art. 8 KPPUE. Należy przy tym podkreślić, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: TSUE) ograniczenia tego rodzaju uprawnień nie powinny

¹ J. Sobczak, Komentarz do art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [w:] D. Miąsik (red.), N. Półtorak (red.), A. Wróbel (red.), Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komentarz. Tom I (art. 1-89), Wolters Kluwer 2012, LEX.

być interpretowane w sposób rozszerzający. W szczególności, przepisy dyrektywy w zakresie, w jakim regulują przetwarzanie danych osobowych mogących naruszyć podstawowe wolności, a w szczególności prawo do życia prywatnego, koniecznie muszą być interpretowane w świetle praw podstawowych, które – zgodnie z utrwalonym orzecznictwem – stanowią integralną część ogólnych zasad prawa UE. Poszanowanie tych zasad zapewnia TSUE². Dalszej analizie należy dokonać z uwzględnieniem tego stanowiska.

3.2 Szczegółowe regulacje dotyczące ochrony prawa do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych zostały zawarte w dyrektywie. Zakres zastosowania dyrektywy został określony w art. 3 ust. 1 i obejmuje on przetwarzanie danych osobowych w całości lub w części w sposób zautomatyzowany oraz inne przetwarzanie danych osobowych, stanowiących część zbioru danych lub mających stanowić część zbioru danych. „Dane osobowe” w rozumieniu dyrektywy to wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 2 lit. b dyrektywy). Oświadczenie o stanie majątkowym zawiera personalia składającego oraz informacje wskazane w art. 10 ust. 1 nowelizowanej ustawy. Treść oświadczenia mieści się więc w granicach pojęcia „dane osobowe” w rozumieniu dyrektywy. „Przetwarzanie danych osobowych” natomiast oznacza każdą operację lub zestaw operacji dokonywanych na danych osobowych przy pomocy środków zautomatyzowanych lub innych, w tym gromadzenie, rejestrację, porządkowanie, przechowywanie, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób (art. 2 lit. c dyrektywy). W ocenie TSUE operację polegającą na zamieszczeniu danych osobowych na stronie internetowej należy uznać za „przetwarzanie danych osobowych w całości lub w części w sposób zautomatyzowany” w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy³. Przepisy ustawy dotyczą gromadzenia i przechowywania oświadczeń (art. 10 ustawy), natomiast projekt przewiduje ich ujawnienie i upublicznienie w BIP. Czynności te są objęte terminem „przetwarzanie danych osobowych” w rozumieniu dyrektywy, przy czym projekt zmierza do poszerzenia zakresu ich przetwarzania.

Artykuł 3 ust. 2 określa obszary, w których dyrektywa nie ma zastosowania. W przypadku analizowanego projektu nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających niestosowanie dyrektywy. Odnosząc się do art. 3 ust. 2, przewidującego, że dyrektywa nie ma zastosowania do przetwarzania danych osobowych w ramach działalności wykraczającej poza zakres prawa Wspólnoty (Unii), należy stwierdzić, co następuje. Projekt dotyczy m.in. oświadczeń majątkowych składanych przez urzędników służby cywilnej. Należy podkreślić, że w myśl art. 5 ust. 2 ustawy o służbie cywilnej osoba nieposiadająca obywatelstwa polskiego może zostać zatrudniona na stanowisku pracy, na którym wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa. Skoro więc również obywatel innego państwa

² Wyrok TSUE w sprawach połączonych C-465/00, C-138/01 oraz C-139/01, ECLI:EU:C:2003:294, pkt 68; wyrok TSUE w sprawach połączonych C-468/10 i C-469/10, ECLI:EU:C:2011:777, pkt 40.

³ Wyrok TSUE w sprawie C-101/01, ECLI:EU:C:2003:596, pkt 25.

członkowskiego może zostać zatrudniony w charakterze urzędnika służby cywilnej, należy stwierdzić, że regulowana materia jest – w zakresie, w jakim dotyczy również pozycji prawnej obywateli UE niebędących obywatelami Polski – objęta prawem UE, w szczególności unijnymi przepisami dotyczącymi swobodnego przepływu pracowników. To zaś z kolei oznacza, że w tym zakresie, w jakim projekt dotyczy pracowników, do których znajduje zastosowanie traktatowa swoboda przepływu pracowników, projekt podlega ocenie w świetle postanowień dyrektywy.

3.3 Dyrektywa wymaga, aby państwa członkowskie chroniły podstawowe prawa i wolności osób fizycznych, w szczególności ich prawo do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych (art. 1 ust. 1). Każda operacja przetwarzania danych osobowych musi być zgodna z jednej strony z wyrażonymi w art. 6 tej dyrektywy zasadami odnoszącymi się do charakteru danych, a z drugiej strony – z jednym z kryteriów legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 7 tej dyrektywy⁴.

W myśl art. 6 dyrektywy, dane osobowe mogą być gromadzone do określonych, jednoznacznych i legalnych celów oraz nie mają być poddawane dalszemu przetwarzaniu w sposób niezgodny z tym celem. Dane powinny być m.in. stosowne oraz nienadmierne ilościowo w stosunku do celów, dla których zostały zgromadzone lub przetworzone. Mogą one być przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, przez czas nie dłuższy niż jest to konieczne do celów, dla których zostały zgromadzone lub dla których są dalej przetwarzane (art. 6 ust. 1 lit. b, c, e). Jak wynika z motywu (28) dyrektywy, cele takie muszą być jednoznaczne i uzasadnione oraz określone w czasie gromadzenia danych. Artykuł 7 dyrektywy określa przypadki, w których dane osobowe mogą zostać poddane przetwarzaniu, w tym sytuację, w której przetwarzanie danych jest konieczne dla realizacji zadania wykonywanego w interesie publicznym. Przepis ten przewiduje zamknięty i wyczerpujący wykaz przypadków, w których przetwarzanie danych osobowych może zostać uznane za legalne. Państwa członkowskie nie mogą dodawać nowych kryteriów legalności przetwarzania danych osobowych względem kryteriów ustanowionych w art. 7 dyrektywy, ani też ustanawiać dodatkowych wymogów, które doprowadziłyby do modyfikacji zakresu jednego z sześciu kryteriów przewidzianych we wspomnianym artykule⁵. W szczególności art. 5 dyrektywy nie może służyć jako podstawa przyjęcia przepisów krajowych, które przewidywałyby dodatkowe wymogi zmieniające zakres kryteriów z art. 7 dyrektywy. Na tej podstawie prawnej mogą być przyjmowane jedynie takie przepisy, które dokonywałyby zwykłego doprecyzowania jednego z tych kryteriów⁶. Na tle przywołanych postanowień dyrektywy sformułować można uwagi dotyczące dwóch aspektów projektowanej regulacji: 1) proporcjonalności projektowanych ograniczeń ochrony danych osobowych oraz 2) braku ram czasowych ograniczenia ochrony danych osobowych.

⁴ Wyrok TSUE w sprawie C-342/12, ECLI:EU:C:2013:355, pkt 33.

⁵ Wyrok TSUE w sprawach połączonych C-468/10 i C-469/10, ECLI:EU:C:2011:777, pkt 30-32.

⁶ Wyrok TSUE w sprawach połączonych C-468/10 i C-469/10, ECLI:EU:C:2011:777, pkt 35.

1) Dyrektywa wymaga wyważenia ochrony prawa do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych oraz innych wartości wskazanych w art. 7 dyrektywy. Dokonując tego wyważenia państwa członkowskie dysponują pewnym marginesem oceny, jednak władze państw członkowskich są zobowiązane unikać takiej wykładni dyrektywy, która kolidowałaby z ogólnymi zasadami prawa Unii, takimi jak zasada proporcjonalności⁷. Sformułowania zawarte w przywołanych przepisach dyrektywy stanowią szczególny wyraz tej zasady ogólnej. Dane mogą być bowiem gromadzone tylko w określonym celu i zakres dopuszczalnego ich przetwarzania ma być zdeterminowany przez ten cel (art. 6 dyrektywy). Ponadto dane osobowe mogą być przetwarzane „tylko wówczas”, gdy jest to „konieczne” dla realizacji określonych w art. 7 dyrektywy celów. Wobec powyższego oceny zawartych w projekcie rozwiązań należy dokonać z uwzględnieniem zasady proporcjonalności.

Oceniając zgodność projektu z prawem UE należy odwołać się do kryteriów określonych w art. 7 dyrektywy. Spośród wymienionych tam sytuacji, w których dane osobowe mogą być przetwarzane, w przypadku analizowanego projektu najbliższa zakładanym celom regulacji jest ta określona w lit. e: konieczność przetwarzania danych dla realizacji zadania wykonywanego w interesie publicznym⁸. Należy przy tym podkreślić, że w ocenie TSUE pojęcie konieczności w rozumieniu art. 7 lit. e dyrektywy, które służy precyzyjnemu wyodrębnieniu sytuacji, w których przetwarzanie danych osobowych jest dozwolone, nie może mieć różnego zakresu w poszczególnych państwach członkowskich. Mamy tutaj zatem do czynienia z autonomicznym pojęciem prawa unijnego, którego wykładnia winna w pełni odpowiadać celowi tej dyrektywy sformułowanemu w jej art. 1 ust. 1⁹. Ponadto należy zwrócić uwagę, że projekt wprowadza daleko idące ograniczenie prawa do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych. Dane te będą nie tylko zbierane, gromadzone i udostępniane odpowiednim organom/służbom, ale również publikowane w BIP bez zgody ze strony zainteresowanej osoby. Tak poważne ograniczenie przedmiotowego prawa powinno podlegać jeszcze bardziej rygorystycznej ocenie pod kątem zgodności z zasadą proporcjonalności, niż samo wprowadzenie obowiązku złożenia oświadczenia.

Za problematyczne w tym kontekście należy uznać objęcie obowiązkiem publikacji oświadczeń składanych przez osoby zatrudnione na stanowisku, na którym wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa. Nie każda funkcja wymaga jednakowych instrumentów kontroli społecznej. Osoby należące do przedmiotowej kategorii nie wywierają istotnego wpływu na funkcjonowanie organu. Tak daleko posunięte ograniczenie prawa do prywatności w odniesieniu do przetwarzania

⁷ Wyrok TSUE w sprawie C-101/01, ECLI:EU:C:2003:596, pkt 87.

⁸ Analogiczne postanowienie zostało zawarte w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia.

⁹ Wyrok TSUE w sprawie C-524/06, ECLI:EU:C:2008:724, pkt 52.

danych osobowych nie wydaje się więc uzasadnione. Z tego powodu objęcie oświadczeń składanych przez te osoby może zostać uznane za niezgodne z zasadą proporcjonalności.

2) Należy zwrócić uwagę na problematyczność pogodzenia reguły obowiązkowej publikacji oświadczeń z treścią art. 6 ust. 1 lit. e dyrektywy. Przepis ten przewiduje m.in., że dane osobowe powinny być przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dane dotyczą, przez czas nie dłuższy niż jest to konieczne do celów, dla których dane zostały zgromadzone lub dla których są dalej przetwarzane¹⁰. Tymczasem upublicznienie oświadczeń na stronach internetowych może spowodować możliwość dalszego ich gromadzenia, rozpowszechniania i kopiowania w sposób niekontrolowany, co w istocie spowoduje, że jakiegokolwiek ograniczenie czasowe przechowywania i ekspozycji tych danych stanie się iluzoryczne. Zgodność projektowanych przepisów z art. 6 ust. 1 lit. e dyrektywy jest więc uwarunkowana wprowadzeniem skutecznego zabezpieczenia przeciwko takim praktykom.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne reguluje materie objęte zakresem prawa UE.

Art. 1 projektu może zostać uznany za niezgodny z prawem UE w zakresie, w jakim dotyczy prawa do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych osób zatrudnionych na stanowiskach, na których wykonywana praca nie polega na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

M. Warciński

Michał Warciński

¹⁰ Analogiczne rozwiązanie zostało zawarte w art. 5 ust. 1 lit. e rozporządzenia.

Warszawa, 4 sierpnia 2016 r.

BAS-WAPEiM-1590/16

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt zmierza do zmiany ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584, ze zmianami; dalej: ustawa). Wnioskodawcy zmierzają do zastąpienia obowiązującej reguły, w myśl której informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności "zastrzeżone", regułą jawności tych informacji. Projekt zakłada także wprowadzenie obowiązku udostępniania jawnych informacji, zawartych w oświadczeniach o stanie majątkowym, w Biuletynie Informacji Publicznej.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Warciński

SĄD NAJWYŻSZY
Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego
Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

BSA I-021-356/16

Warszawa, dnia 5 sierpnia 2016 r.

Pan
Adam Podgórski

Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. 08. 08. 2016

Data wpływu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 25 lipca 2016 r., GMS-WP-173-220/16 uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.*

Z wyrazami szacunku

BSA I-021-356/16

**Uwagi Sądu Najwyższego do poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej
przez osoby pełniące funkcje publiczne**

Projekt przesłany do zaopiniowania przy piśmie Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 25 lipca 2016 r., znak GMS-WP-173-220/16, obejmuje nowelizację ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584 z późn. zm.). Zakres zamierzonych zmian obejmuje zmianę brzmienia art. 10 ust. 3 ustawy oraz dodanie w tymże artykule nowego ust. 3a, co ma doprowadzić do ujawniania w tzw. trybie bezwioskowym wszystkich oświadczeń majątkowych składanych przez osoby objęte ww. ustawą.

Sąd Najwyższy zgłaszał już uwagi dotyczące analogicznej regulacji art. 2 rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, które z uwagi na podobieństwo materii znajdują zastosowanie również i w tym przypadku. Nie będzie przedmiotem opinii celowość upubliczniania oświadczeń majątkowych, jakkolwiek warto zauważyć, że dość powszechne w społeczeństwie i wśród polityków przekonanie, iż jest to panaceum na korupcję, wydaje się bardzo dalekie od realizmu. Być może, kierując się względami bezpieczeństwa osób zajmujących niektóre stanowiska w służbie publicznej, należałoby zachować możliwość przynajmniej wyjątkowego nadawania oświadczeniom majątkowym klauzuli „zastrzeżone”. Zakładając jednak wolę uchwalenia ustawy w brzmieniu bliskim projektowanemu, należy ograniczyć się do zgłoszenia następujących uwag.

Artykuł 1 pkt 1 lit. a) projektu powinien być doprecyzowany tak, aby wynikało z niego bezsprzecznie, że nie podlegają ujawnieniu informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym co do wszelkich danych **bezpośrednio lub pośrednio** pozwalających zidentyfikować **adres lub osobisty kontakt** z osobą składającą oświadczenie, miejsce położenia jego nieruchomości, a także umożliwiających identyfikację ruchomości składającego oświadczenie lub **imię i nazwisko lub nazwę osoby, wobec której składający oświadczenie posiada zobowiązanie objęte oświadczeniem**przejmie przesyłam uwagi

Sądu Najwyższego do *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy*. Przedmiotowy przepis wprowadza i tak bardzo daleko idący wyjątek od obowiązków administratora danych osobowych, które zostały uregulowane w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135 z późn. zm.), w rozumieniu której za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (ust. 1). Osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (ust. 2). Stąd też postulowana modyfikacja projektu w większym stopniu uprawdopodobniłaby realizację celu ustawy polegającego na tym, że jawne oświadczenia majątkowe nie będą wykorzystywane sprzecznie z celem danej instytucji prawnej.

Wydaje się, że jawność imienia i nazwiska w oświadczeniu majątkowym nie powinna dotyczyć osób trzecich, gdyż powodowałoby to niezgodność z art. 51 ust. 2 Konstytucji RP. Należy zauważyć, że ryzyko ujawnienia tych danych może wynikać np. w przypadku zaciągnięcia lub udzielenia pożyczki, który to fakt jest objęty wzorem oświadczenia.

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

ul. Hoża 76/78, 00-682 Warszawa
tel.: (+48) 022 3923109; fax: (+48) 022 3923120

www.prokuratoria.gov.pl
e-mail: kancelaria@prokuratoria.gov.pl

KR-51-372/16/KLI
W/ 9183 /16

Warszawa, dnia 8 sierpnia 2016 r.

SEKRETARIAT GŁÓWNY

Wzrost:

Data wpływu: 11-08-2016

**Pan Adam PODGÓRSKI
ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU RP**

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, przekazanego do zaopiniowania przy piśmie nr GMS-WP-173-220/16 z dnia 25 lipca 2016 r., w trybie art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U. z 2013 r. poz. 1150 z późn.zm.), w załączeniu uprzejmie przesyłam opinię Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa do tego projektu.

Z poważaniem
PP/LES
Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa
Leszek Bossek

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

KR-51-372/16/KLI

2016.08.08

Opinia do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

Rozwiązania projektowane w art. 10 ust. 3 i 3a ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w swej istocie są takie same jak występujące w art. 27d ust. 1 i 3 ustawy o samorządzie województwa, art. 25d ust. 1 i 3 ustawy o samorządzie powiatowym oraz art. 24i ust. 1 i 3 ustawy o samorządzie gminnym. Rozwiązania te są zarazem inne niż przyjęte np. w art. 35 ust. 5 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora, czy art. 104 § 7 ustawy - Prawo o prokuraturze, które to regulacje mają nadal obowiązywać.

Zachowanie w mocy odmiennych regulacji dotyczących de facto tego samego zagadnienia, występujących w innych ustawach może poddawać w wątpliwość wyrażone w uzasadnieniu ratio legis projektowanej nowelizacji, może też prowadzić do powstania wątpliwości w relacji lex generalis – lex specialis.

Wydaje się, że w pierwszej kolejności należałoby dokonać kompleksowego przeglądu i zestawienia wszystkich regulacji prawnych obowiązujących w obszarze oświadczeń majątkowych osób, które są objęte tym obowiązkiem. Już bowiem pobieżne spojrzenie na takie regulacje wskazuje odmienności co do sposobu regulacji, zwłaszcza w odniesieniu do dopuszczalności objęcia informacji zawartych w oświadczeniu ochroną przewidzianą dla informacji niejawnych. Dopiero na kanwie porównania współobowiązujących regulacji można by wypracować uniwersalne dla wszystkich rozwiązanie, a w konsekwencji ujednoczyć i uporządkować stan prawny w tej dziedzinie.

Niezależnie od powyższego w tytule ustawy zmieniającej i tytule ustawy zmienianej po wyrazie „ograniczeniu” należy dodać wyraz „prowadzenia”, zgodnie z tytułem ustawy macierzystej.

STARSZY RADCA
Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa

Zbigniew Spiewak

STARSZY RADCA
Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa

Katarzyna Libiszewska

Komisja Krajowa
80-855 Gdańsk, ul. Waly Piastowskie 24
tel. 58/ 308-4480, fax /58 308-4219
sekprez@solidarnosc.org.pl

SP/ 63857/ 1162/2016

Gdańsk, 30 sierpnia 2016 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 30.08.2016

Szanowny Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu RP

W załączeniu przesyłam decyzję Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nr 128/16 ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, z prośbą o zapoznanie się z jej treścią i uwzględnienie podczas dalszych prac nad projektem.

Z poważaniem

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorék

Do wiadomości:

KP .Nowoczesna

Decyzja
Prezydium KK
nr 128/16

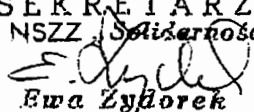
ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przedstawia następujące uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Uzasadnienie przedmiotowego projektu wskazuje na konieczność zrównania pozycji i obowiązków nałożonych na odpowiednie organy administracji publicznej. Wnioskodawca uznaje za kontrowersyjny fakt, że ustawodawca w różnym stopniu nakłada obowiązek złożenia oświadczenia o stanie majątkowym. Mniejsze wymagania w tym zakresie stawiane są osobom zajmującym kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz.U. z 2006 r., Nr 216, poz. 1584). W tym wypadku oświadczenia objęte są klauzulą tajności „zastrzeżone”. Z kolei na podstawie innych przepisów, np. zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016r., poz. 446), informacje zawarte w oświadczeniu majątkowym m.in. przedstawicieli samorządu terytorialnego, dyrektorów szkół, przedszkoli są jawne, z wyłączeniem informacji o adresie zamieszkania składającego oświadczenie oraz o miejscu położenia nieruchomości. Jednocześnie, informacje jawne zawarte w oświadczeniach majątkowych wskazanych w ustawie osób są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zdaniem Prezydium KK NSZZ „Solidarność” zasadne jest zlikwidowanie różnic w traktowaniu osób pełniących funkcje publiczne. Przepisy stanowionego prawa nie powinny zawierać postanowień traktujących różnie podmioty podobne.

Gdańsk, 30 sierpnia 2016 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”
SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zyborek

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Blelak-Jomau

Warszawa, dnia 23 września 2016 r.

DOLIS-033-343/16/BG/85046/16

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 22. 09. 2016

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

00 – 902 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 25 lipca 2016 roku (znak: GMS-WP-173-220/16) dotyczące poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, uprzejmie informuję, iż do przedmiotowego projektu Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych – z punktu widzenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922) – zgłasza następujące uwagi.

Ogólna idea zwiększenia jawności życia publicznego poprzez wprowadzenie zasady jawności informacji zawartych w oświadczeniach o stanie majątkowym osób pełniących funkcje publiczne wydaje się naturalną konsekwencją przyjęcia takiej zasady w stosunku do prokuratorów (art. 104 §7 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze – Dz. U. z 2016 r. poz. 177) oraz planów jej przyjęcia w stosunku do sędziów sądów powszechnych (art. 2 pkt 1 projektu ustawy o zmianie ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki oraz niektórych innych ustaw – druk sejmowy nr 851). Tworzenie tego rodzaju regulacji wymaga jednak wzięcia pod uwagę zasad wynikających z przepisów o ochronie danych osobowych.

W opinii organu istnieje potrzeba sprecyzowania dat granicznych dla jawności informacji zawartych w oświadczeniach o stanie majątkowym osób pełniących funkcje publiczne oświadczeń,

ozn. od jakiego momentu informacje są ujawniane oraz do kiedy pozostają jawne. Regulacja powinna przewidywać okresy jawności oświadczeń, aby możliwe było dokonanie oceny ich adekwatności. Komentowany przepis nie wskazuje. Zgodnie z zasadą ograniczenia czasowego, wyrażoną w art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych, administrator danych ma obowiązek przechowywania danych w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż to jest niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania. Jest to szczególnie istotne w kontekście udostępniania informacji w Biuletynie informacji Publicznej. Należy bowiem pamiętać, iż poprzez publikację danych w Internecie, dostęp do nich zyskuje nieograniczona liczba podmiotów, co skutkuje licznymi możliwościami wykorzystania tych danych, także w celach niezgodnych z prawem. Ze względu na specyfikę funkcjonowania sieci Internet dane te byłyby dostępne dla podmiotów z całego świata oraz będą mogły być pozyskiwane bez żadnych ograniczeń przez osoby fizyczne i podmioty gospodarcze, a następnie wykorzystywane przez te osoby i podmioty w dowolnych celach i w dowolny sposób, w tym np. do celów profilowania.

Zauważyć przy tym trzeba, iż zakres podmiotowy ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne obejmuje wiele kategorii osób i o ile jawność informacji zawartych w oświadczeniu o stanie majątkowym w stosunku do osób wskazanych w art. 1 ustawy (*osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe, w rozumieniu przepisów o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz sędziowie Trybunału Konstytucyjnego*) wydaje się być uzasadniona, o tyle wątpliwości budzi przyjęcie takiej samej zasady w stosunku do wszystkich kategorii osób wskazanych w art. 2 ustawy. Zasadne byłoby powiązanie obowiązku ujawniania informacji zawartych w oświadczeniu z rodzajem wykonywanych zadań – a zatem, aby obowiązek ten dotyczył wyłącznie osób, które posiadają kompetencje do samodzielnego decydowania o sytuacji prawnej lub faktycznej innych podmiotów albo mają istotny wpływ na te sytuacje (co jest wątpliwe np. w odniesieniu do *pracowników urzędów państwowych, w tym członków korpusu służby cywilnej, zajmujących stanowiska równorzędne pod względem placowym ze stanowiskami wymienionymi w pkt 1 – art. 2 pkt 2 ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne*). W opinii Generalnego Inspektora należy się zatem zastanowić, czy ujawnianie oświadczeń o stanie majątkowym wszystkich osób pełniących funkcje publiczne jest rzeczywiście niezbędne i należyście uzasadnione z punktu widzenia celów, które zostały wskazane w uzasadnieniu do projektu – a zatem, czy zachowana została zasada adekwatności, wyrażona w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych.

Rozważyć należy wprowadzenie – analogicznie do regulacji dotyczących oświadczeń o stanie majątkowym sędziów i prokuratorów – możliwości objęcia informacji zawartych w oświadczeniu ochroną przewidzianą dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone”.

określona w przepisach ustawy o ochronie informacji niejawnych, jeżeli ujawnienie tych informacji mogłoby powodować zagrożenie dla osoby pełniącej funkcję publiczną lub osób dla niej najbliższych. Podobnie jak w powołanych wyżej regulacjach, odbywałoby się to na wniosek osoby składającej oświadczenie o stanie majątkowym.

Z wyrazami szacunku

GENERALNY INSPEKTOR
OCRONY DANYCH OSOBOWYCH

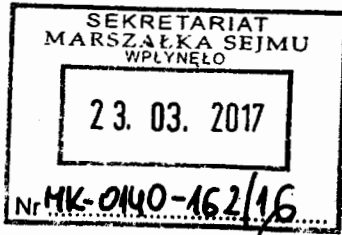
Sforaa
dr Eryk Bielecki-Janus

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 23 marca 2017 r.

Komisja Ustawodawcza
UST-00 - 31 /17

Pan
Marek KUCHCIŃSKI
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Przekazuję – przyjęte na posiedzeniu w dniu 22 marca 2017 r. – opinie Komisji Ustawodawczej:

- o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (przedstawiciel wnioskodawców poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz);
- o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (przedstawiciel wnioskodawców poseł Arkadiusz Myrcha);
- o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców poseł Stanisław Tyszka).

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

/Marek Aśt/

OPINIA nr 129
Komisji Ustawodawczej

**w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności
gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne**

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 22 marca 2017 r.

dla Marszałka Sejmu

Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 22 marca 2017 r., rozpatrzyła skierowany przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu, celem wyrażenia opinii w świetle zgłoszonych wątpliwości w sprawie zgodności projektu z Konstytucją oraz prawem Unii Europejskiej – poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Komisja, po przedstawieniu projektu i wysłuchaniu ekspertów, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja

- **uznała ten projekt za dopuszczalny.**

Przewodniczący Komisji

/Marek Ast/